

Î N C H E I E R E

17 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

Judecătorul:

Judecătorii:

Ala Cobăneanu

Nicolae Craiu și Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de avocatul Vladislav Pantaz în interesele întreprinderii individuale „Mariana Coștei”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de întreprinderea individuală „Mariana Coștei” împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, intervenient accesoriu societatea cu răspundere limitată „Maurt” cu privire la contestarea actelor administrative, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2016, prin care s-a admis apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, s-a casat hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 03 iunie 2015 și s-a emis o nouă hotărâre de respingere a acțiunii ca fiind tardivă

c o n s t a ț ă :

La 24 ianuarie 2014 întreprinderea individuală „Mariana Coștei” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea cererii de chemare în judecată întreprinderea individuală „Mariana Coștei” a indicat că la 01 februarie 2013 colaboratorii Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău au efectuat control fiscal și au depistat o sticlă de băutură alcoolică de marca „Trofimîci” produsă de societatea cu răspundere limitată „Maurt” care prezenta semne de falsificare, fiind întocmit actul de control nr. 1-6110014 din 01 februarie 2013.

Prin raportul de constatare tehnico-științifică nr. 1268 din 21 martie 2013 a Direcției tehnico-criminalistică a Ministerului Afacerilor Interne s-a constatat că timbrul de acciz nr. 1003014948009, aplicat pe sticla de votcă „Trofimîci” vol. 0,5 litri se deosebește de modelul tip.

La 22 mai 2013 în baza raportului de constatare tehnico-științifică inspectorul Popescu a întocmit actul de control nr. 1-612645 în care a constatat că a fost încălcat art. 123 alin. (5) Codul fiscal prin comercializarea băuturilor alcoolice cu timbre de acciz falsificate.

Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a emis decizia nr. 2339/3/10 din 18 iunie 2013, prin care a aplicat întreprinderii individuale „Mariana Coștei” amendă în mărime de 50 000 lei în baza art. 262 Codul fiscal.

La 26 iulie 2013 a contestat decizia nr. 2339/3/10 din 18 iunie 2013 cu cerere prealabilă la Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău.

Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău prin decizia nr. 611 din 22 august 2013 a respins contestația ca neîntemeiată.

La 26 iulie 2013 a depus contestație la Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, solicitând anularea deciziei nr. 2339/3/10 din 18 iunie 2013.

Inspectoratul Fiscal Principal de Stat în urma examinării contestației a emis decizia nr. 455 din 07 noiembrie 2013, pe care a recepționat-o la 18 noiembrie 2013.

Actele de constatare și deciziile emise nu corespund adevărului și contravin legislației în vigoare.

Este eronată decizia de aplicare a amenzii în mărime de 50 000 lei, fiind învinuită de încălcarea prevederilor art. 123 alin. (5) Codul fiscal, deoarece aceasta se referă la producătorul societatea cu răspundere limitată „Maurt” care este menționat în actele, deciziile și raportul de constatare tehnico-științifică întocmit de Direcția tehnico-criminalistică a Ministerului Afacerilor Interne.

Dispune de contractul de vânzare-cumpărare din 18 aprilie 2011, prin care se confirmă că are calitatea de cumpărător, iar societatea cu răspundere limitată „Maurt” de vânzător, factura fiscală de proveniență a mărfii și certificatul de calitate, din care rezultă că data de producere a produsului vodca „Trofimîci” coincide cu indicii de pe etichetă.

Conform art. 6 alin. (2) Legea cu privire la fabricarea și circulația alcoolului etilic și a producției alcoolice nr. 1100-XIV din 30 iunie 2000, răspunderea pentru nerespectarea documentației normative privind alcoolul etilic și producția alcoolică fabricate în Republica Moldova revine agentului economic care le fabrică și/sau le comercializează.

Amenda în mărime de 50 000 lei aplicată în baza deciziei nr. 2339/3/10 din 18 iunie 2013 conform art. 262 Codul fiscal nu are temeii juridic, deoarece în actul de control din 01 februarie 2013 este indicat că a fost încălcat art. 8 alin. (2) lit. f) Codul fiscal, prin neprezentarea documentelor de proveniență a mărfii și anume 13 sticle de vodcă “Trofimîci” de 0,5 litri produse de către societatea cu răspundere limitată „Maurt”, iar în rezultatul controlului doar o singură sticlă a trezit îndoieli inspectorului, timbrul de acciz avînd semne de falsificare.

În Raportul de constatare tehnico-științifică a Direcției tehnico-criminalistică a Ministerului Afacerilor Interne este indicat că timbrul de acciz examinat este confecționat cu deosebire de modelul-tip, însă nu a utilizat expresii cu privire la timbre de acciz falsificate sau nevalabile, subliniind totodată că producătorul produsului „Trofimîci” este societatea cu răspundere limitată „Maurt”.

Restul 12 sticle de vodcă „Trofimîci” din același stoc nu au fost ridicate și nici nu a fost aplicată interdicția de comercializare a lor, fapt ce vine în contradicție cu concluzia actului nr. 1-61645 din 22 mai 2013, care prevede că s-a constatat încălcarea art. 123 alin. (5) Codul fiscal prin comercializarea băuturilor alcoolice cu timbre de acciz falsificate.

Comercializarea prezintă o activitate economică din mai multe operațiuni în cantitate nelimitată, iar art. 262 Codul fiscal prevede sancțiuni de 50 000 lei pentru comercializarea de către contribuabil, transportarea sau depozitarea mărfurilor fără timbre de acciz sau cu timbre de acciz false ori nevalabile, transportarea acestora fiind asumată de către furnizor prin încheierea contractului de vânzare-cumpărare.

Deținând toată documentele necesare, nu pot fi aplicate prevederile art. 262 Codul fiscal pentru o singură sticlă de vodcă, produsă și îmbuteliată de societatea cu răspundere limitată „Maurt”, din motiv că timbrul de acciz se deosebește de modelul-tip.

Decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 455 din 07 noiembrie 2013 a fost adoptată cu mai multe încălcări și abateri de la legislație.

Nu a participat la examinarea contestației din 04 octombrie 2013, deoarece nu a fost anunțat prin citație de data examinării acesteia, fiind ignorat art. 270 alin. (2) Cod fiscal, care prevede că la examinarea contestației este invitat contribuabilul pentru a da explicații, avînd dreptul să depună documente confirmative. Contribuabilul este citat în conformitate cu art. 226 alin.(1), (2) și alin.(3) lit.a-e). Cazul poate fi examinat în absența contribuabilului dacă acesta a fost citat în modul stabilit și, din motive neîntemeiate, nu s-a prezentat sau dacă a solicitat examinarea contestației în absența sa.

La 01 noiembrie 2013 a depus supliment la contestația din 04 octombrie 2013, fiind aduse argumente convingătoare și întemeiate pe marginea acesteia și solicitată prelungirea termenului de examinare, însă cererea a fost respinsă.

Cere întreprinderea individuală „Mariana Coștei” anularea deciziilor Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 2339/3/10 din 18 iunie 2013, nr. 611 din 22 august 2013 și deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 455 din 07 noiembrie 2013 (f.d. 5-9).

La 05 martie 2014 întreprinderea individuală „Mariana Coștei” a depus cerere de chemare în judecată concretizată împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat și societății cu răspundere limitată „Maurt”, solicitând anularea deciziilor Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 2339/3/10 din 18 iunie 2013, nr. 611 din 22 august 2013 și deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 455 din 07 noiembrie 2013 (f.d. 45-50).

Prin mandatul din 30 aprilie 2014 avocatul Vladislav Pantaz a fost împuternicit de întreprinderea individuală „Mariana Coștei” să-i acorde asistență juridică în instanța de judecată cu dreptul de a semna și depune cererea de chemare în judecată și de a ataca hotărârea judecătorească (f.d. 91).

La 23 iunie 2014 avocatul Vladislav Pantaz a depus în interesele întreprinderii individuale „Mariana Coștei” cerere de modificare și concretizare a pretențiilor împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, intervenient accesoriu societatea cu răspundere limitată „Maurt” cu privire la anularea deciziilor Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 2339/3/10 din 18 iunie 2013, nr. 611 din 22 august 2013 și deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 455 din 07 noiembrie 2013.

În motivarea cererii avocatul Vladislav Pantaz a indicat că întreprinderea individuală „Mariana Coștei” la momentul procurării mărfii verificînd numărul

timbrelor de acciz pe pagina de internet a Ministerului Agriculturii nu a stabilit divergențe și neconformități, iar legislația fiscală nu prevede obligația agentului economic de a verifica elementele de protecție ale timbrelor de acciz la primirea producției alcoolice, cât și deținerea dispozitivelor speciale pentru verificarea timbrelor cu raze ultraviolete și infraroșii.

În cazul dat, originea produsului se confirmă prin contractul de vânzare-cumpărare încheiat cu societatea cu răspundere limitată „Maurt”, iar livrarea mărfii poate fi confirmată de către furnizor (f.d. 104-108).

În referința prezentată și în susținerile orale anexate la materialele pricinii Inspectoratul Fiscal de Stat a invocat că întreprinderea individuală „Mariana Coștei” a omis termenul de prescripție prevăzut de art. 17 alin. (1) lit. a) Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, decizia nr. 611 din 22 august 2013 fiind recepționată de către reclamant la 07 septembrie 2013, fapt confirmat prin avizul de recepție al acesteia (f.d. 83-85; 148-151).

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 03 iunie 2015 s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de întreprinderea individuală „Mariana Coștei”.

S-au anulat deciziile Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 2339/3/10 din 18 iunie 2013, nr. 611 din 22 august 2013 și decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 455 din 07 noiembrie 2013 (f.d. 154, 157-160).

La 09 iunie 2015 Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 03 iunie 2015, iar la 22 octombrie 2015 apel motivat împotriva aceleiași hotărâri, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de către întreprinderea individuală „Mariana Coștei” să fie respinsă ca fiind tardivă (f.d. 156, 165-168).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 02 martie 2016 a admis apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău.

A casat hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 03 iunie 2015 și a emis o nouă hotărâre prin care a respins cererea de chemare în judecată ca fiind tardivă (f.d. 197-206).

În motivarea soluției instanța de apel a indicat că întreprinderea individuală „Mariana Coștei” nefiind de acord cu decizia nr. 2339/3/10 din 18 iunie 2013 la 26 iulie 2013 a depus la Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău contestație solicitând anularea acesteia.

Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău prin decizia nr. 611 din 22 august 2013 a respins ca neîntemeiată contestația agentului economic întreprinderea individuală „Mariana Coștei”.

Conform art. 17 Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, întreprinderea individuală „Mariana Coștei” urma să depună acțiune în instanța de judecată în termen de 30 de zile de la 22 august 2013, data când a primit răspunsul Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău și nu mai târziu de 21 septembrie 2013.

Întreprinderea individuală „Mariana Coștei” nu a respectat prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 și s-a condus de prevederile art. 269 alin. (2) Codul fiscal, potrivit căruia decizia organului fiscal emisă pe marginea contestației poate fi contestată la Inspectoratul Fiscal Principal

de Stat sau atacată în instanța de judecată competentă. În caz de adresare la Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, contestația este prezentată organului fiscal emitent a deciziei, care este obligat ca, în termen de 3 zile, să o remită Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, anexând la ea materialele de control și deciziile de rigoare.

Reclamantul după primirea răspunsului de la Inspectoratul Fiscal Principal de Stat s-a adresat cu acțiune în instanța de judecată, însă apărarea drepturilor pretinse încălcate de către o autoritate publică nu poate interveni decât în condițiile în care persoana interesată respectă obligația privind depunerea acțiunii în termenul legal.

A mai indicat că consideră necesar de a respinge cererea de chemare în judecată depusă de întreprinderea individuală „Mariana Coștei” din considerentul că a fost omis termenul de prescripție privind înaintarea acțiunii în instanța de contencios administrativ.

Conform art. 14 alin. (1) Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel.

Conform art. 271 Cod civil, acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția, depusă pînă la încheierea dezbaterilor în fond. În apel sau în recurs, prescripția poate fi opusă de îndreptățit numai în cazul în care instanța se pronunță asupra fondului.

Odată ce s-a constatat înaintarea acțiunii cu omiterea termenului de prescripție, nu este necesară și abordarea fondului cauzei.

La 25 iunie 2016 avocatul Vladislav Pantaz a declarat în interesele întreprinderii individuale „Mariana Coștei” recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2016, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea în vigoare a hotărîrii primei instanțe (f.d. 208-215).

În motivarea cererii de recurs avocatul Vladislav Pantaz a indicat că decizia Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2016 este ilegală, lipsită de temei juridic și urmează a fi casată.

În conformitate cu art. 362 Codul de Procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu dispune altfel.

Dispozitivul hotărîrii Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău a fost pronunțat la 03 iunie 2015, iar Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a depus cererea de apel la 22 octombrie 2015 cu depășirea termenului de declarare a apelului.

Întreprinderea individuală „Mariana Coștei” la 18 noiembrie 2013 a primit decizia nr. 455 din 07 noiembrie 2013 pe marginea contestației împotriva deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 2339/3/10 din 18 iunie 2013 și deciziei nr. 611 din 22 august 2013.

La 17 decembrie 2013 întreprinderea individuală „Mariana Coștei” a depus la Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat cu privire la anularea deciziilor

Inspectoratului Fiscal pe mun. Chișinău nr. 2339/3/10 din 18 iunie 2013, nr. 611 din 22 august 2013 și deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 455 din 07 noiembrie 2013.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 23 decembrie 2013 s-a restituit cererea de chemare în judecată depusă de depusă de întreprinderea individuală „Mariana Coștei” împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat cu privire la contestarea actelor administrative.

S-a explicat întreprinderii individuale „Mariana Coștei” că pentru intentarea acțiunii în cauză este necesară semnarea cererii de chemare în judecată de un reprezentant al acesteia care să dispună de împuterniciri anexate la cerere.

S-a explicat întreprinderii individuale „Mariana Coștei” că restituirea cererii de chemare în judecată nu exclude posibilitatea adresării repetate în instanța de judecată a aceluiași reclamant, cu aceeași acțiune, împotriva aceluiași pîrît, cu același obiect și aceleași temeuri dacă reclamantul a lichidat încălcările.

Întreprinderea individuală „Mariana Coștei” a recepționat încheierea menționată la 23 ianuarie 2014 și la 24 ianuarie 2014 a depus repetat cerere de chemare în judecată.

Astfel, termenul de 30 de zile de contestare a actului administrativ prevăzut de art. 17 Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 a fost respectat.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Prin referința depusă la 16 august 2016 Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a solicitat declararea recursului inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând argumentele invocate de avocatul Vladislav Pantaz în interesele întreprinderii individuale „Mariana Coștei” în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar și a referinței depuse de Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Prin scrisoarea nedatată Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei din 02 martie 2016 (f.d. 207).

La cererea de recurs avocatul Vladislav Pantaz a anexat copia plicului de expediere a copieii deciziei Curții de Apel din 02 martie 2016 primită de întreprinderea individuală „Mariana Coștei” la 28 aprilie 2016 (f.d. 216).

Prin urmare, recursul declarat de avocatul Vladislav Pantaz în interesele întreprinderii individuale „Mariana Coștei” la 25 iunie 2016 este depus în termen.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Avocatul Vladislav Pantaz în interesele întreprinderii individuale „Mariana Coștei” în cererea de recurs temeuri prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă nu a invocat.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Nu poate fi reținut argumentul avocatului Vladislav Pantaz că Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a omis termenul de declarare a apelului împotriva hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 03 iunie 2015.

Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 03 iunie 2015 la 09 iunie 2015 (f.d. 156).

La 22 octombrie 2015 Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a declarat apel motivat împotriva hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 03 iunie 2015 (f.d. 165-168).

În conformitate cu art. 362 alin. (1) Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu prevede altfel.

În conformitate cu art. 365 alin. (1¹) Codul de procedură civilă, elementele cererii de apel prevăzute la alin.(1) lit.d), e) și h) pot fi incluse într-o cerere de apel suplimentară depusă după data întocmirii hotărîrii integrale.

Așadar, cererea de apel a fost depusă de Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău în termenul prevăzut de legislație.

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de avocatul Vladislav Pantaz în interesele întreprinderii individuale „Mariana Coștei” în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu

se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de avocatul Vladislav Pantaz în interesele întreprinderii individuale „Mariana Coștei” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul:

Ala Cobăneanu

Judecătorii:

Nicolae Craiu

Sveatoslav Moldovan